

Önéletrajz

Korán özvegyységre jutott édesanyám az itthoni elemi és a kalocsai polgári iskola elvégzése után az ottani tanítóképzőbe íratott be. Öt év elteltével igazi néptanítói indíttatással kezdtem pályafutásomat és kapott diplomámmal kenyérkereső tagja lettem a családnak. A kezdeti tanyasi években előbb 1-4, aztán 1-8 összevont osztályokat tanítottam, majd pár év múltán a belterületi iskolába kerültem. A 60-as években általános iskolai tanári oklevelet szereztem mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakon. A gyakorlati foglalkozásokat később a fizika tanítása váltotta fel, de zenei előképzettségem okán pár évig az ének-zene tárgyat is tanítottam. A 70-es években egyetemi diplomát szereztem pedagógia szakon a József Attila Tudományegyetemen.

A községi vezetés a mindennapi tanítás mellett közművelődési feladatok elvégzésével is megbízott, melyet örömet elvállaltam. Az ötvenes években a község még nem rendelkezett művelődési házzal. A falu népének egyetlen szórakozási és művelődési lehetősége a mozi volt. A kulturális tenniakarásunk helyszínéül ezt a mozitermet használtuk fel, melybe a vászon elé egy ideiglenes színpadot ácsoltunk, ahol már kisebb helyi rendezvényeket is tudtunk tartani hétvégeken.

Ily módon léteztünk 1960-ig, amikor is a régi községháza épületének átalakításával, a helyiségek közfalainak kibontásával egy nagytermet hoztunk létre színpaddal együtt, mely évtizedekig szolgálta a falu lakosságának szórakozási és művelődési lehetőségét, egészen a Teleház megépüléséig. Az akkori Kultúrház mérföldkövet jelentett a község kulturális életében. Ezen falak között tudtunk létezni, itt már a programjainkat változatosan lehetett megszervezni, azokat komplex módon lehetett lebonyolítani.

A létrehozott 250 fős nagyterem a megfelelő színpad adta lehetőséggel a kecskeméti Katona József Színház valamennyi tájelőadását teltházzal tudta fogadni, de voltak itt rendszeresen táncmulatságok, lakodalmak, műsoros előadások, állami, társadalmi és iskolai ünnepek, kiállítások és még sok minden más rendezvény.

A 60-as évek elején részt vettem egy 3-éves színjátszó rendezői tanfolyamon, mely segítségével aktív színjátszó csoportunk évenként 1-2 színdarabot - népszínműveket, majd prózai és zenés darabokat - mutatott be. Működésem kezdetén létrehoztunk egy népzenekart, és egy, a zenés darabjainkat kísérő szalonzenekart. Mindkettőnek magam is tagja voltam.

Sokáig működött a fotószakkörünk, a repülőmodellező szakkör, a kézimunka- és a kis elektrotechnikai szakkör, de az íjászok, és a honismeretesek kis klubja is.

A budapesti Korona Pódium mintájára 10 évig ment bérletben a mi Pódium-sorozatunk is, előbb a helyi presszóban, majd a látogatottság növekedésével a művelődési házban. E zenés és irodalmi estéken a fővárosi művészvilág reprezentánsai léptek fel sorra sikerrel önálló estjükön.

Szenvedélyes kiállítás-látogató lévén a főváros és a megye jelentősebb tárlatainak látogatása során szerzett élményeket és tapasztalatokat itthon is hasznosítottuk. Az első igen látványos és sikeres kiállításunk anyagát a budapesti Műcsarnok bocsátotta rendelkezésünkre, és szállította le hozzánk. Az ezt követő 30 év alatt kb. 80-90 kiállítást rendeztünk hazánk és szűkebb pátriánk neves képzőművészeinek alkotásaiból.

Az iskolai zeneoktatásunk kezdeményezésemre először egyetlen furulya-csoporttal kezdődött. Ezt követte a hivatásos és nyugdíjas katonazenész oktatók közreműködésével egy úttörő fúvószenekar megalakítása, mely rövidesen ismertté vált a megyében. Az akkori, zenei nevelésre irányuló és a zenét megkedveltetni szándékozó igyekezetünk nem volt hiábavaló: az általános iskola tanulóiifjúságából sokan járnak ma is zeneoktatásra, vesznek részt különböző zenekarok munkájában.

A videofilmes tevékenységünk során a közreműködésemmel létrehozott filmek témái szorosan kapcsolódnak községünk történelméhez. A Don-menti harcok, a „malenkij robot”, a padlássöprögetős évek jelennek meg bennük az azokat megélt, és túlélte falunkbeliek elbeszélései alapján.

A kulturális szervezői munkába már a kezdeti időktől folyamatosan feleségem is bekapcsolódott, és nélkülözhetetlenné vált a jelenléte, valamint a közönségszervezésben, a fellépő művészek fogadásában, ellátásában vállalt munkája. Közben gyermekeink is felcseperedtek, és ők is automatikusan részt vállaltak a munkánkban. Büszkeséggel tölt el, hogy négy unokám mindegyike zenét értő, művelő, és szerető emberré vált.

Császártöltés, 2016

Szakmai életút elismerései

1952	Általános iskolai tanítói oklevél	Kalocsai Állami Tanítóképző
1959-61	Országos színjátszó-rendezői tanfolyam	Kecskemét
1962	A Szocialista Kultúráért	Művelődésügyi Miniszter
1967	Általános iskolai tanári oklevél (mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok)	Szegedi Tanárképző Főiskola
1970	Község- és Városfejlesztésért emlékérem	Bács-Kiskun Megyei Tanács VB.
1975	Pedagógia szakos előadói oklevél	József Attila Tudományegyetem
1977	Kiváló Népművelő	Kulturális Miniszter
1991	Pedagógus Szolgálati Emlékérem	Művelődési és Köznevelési Min.